

Unna kantoi suksia kainalossaan kohti alaluostalaista metsää. Postimies Elmo Perttula oli kertonut eilen, että ladut olivat hyvässä kunnossa ja Unna oli päättänyt kokeilla, miltä hiihto maistui. Hänellä oli vuosien varrelta monenlaisia kokemuksia.

Joinain talvina sukset ja sauvat eivät todellakaan olleet Unnan ystäviä. Silloin hän kompuroi pitkin poikin ja sai aikaan enemmän tuhoa laduilla kuin pääsi itse asiassa eteenpäin suksilla. Toisina talvina hiihto sujui loistavasti ja hän kävi jopa naapurikylässä Nutissa kääntymässä.

Tänä vuonna kaikki enteili hyvää ja niinpä Unna lähti rohkeasti ladulle. Sukset kulkivat ja sauvatkin roikkuivat mukana, kunnes Unna tuli tiukkaan mutkaan ja kaatui kumoon. Sama toistui seuraavassa mutkassa ja taas seuraavassa.

– Tiesin, että tämä ei olisi niin yksinkertaista, totesi Unna sitten itsekseen mutta jatkoi urheasti matkaa, sillä oikeastaan hankeen kaatuminen teki hiihtämisestä vielä haus Kempaa.